

F. t. l. om skibsregistrering.

eller offentligt skifte, og anmeldelsespligt er derfor pålagt skifteretten (executor). Boets overdragelse af skibet til arvinger eller trediemand må naturligvis registreres.

Skulle der ikke — som foreskrevet i stk. 6 — være givet meddelelse til skibsregistret om skiftets påbegyndelse, vil dette dog ikke hindre registrering af en overdragelse fra skifteretten eller executor (som må forevise sin executorbevilling). Der kan efter kommissionens mening ikke være noget til hinder for på begæring af skifteretten at registrere en konkursbegæring (selvom der endnu ikke er afsagt dekret) med de civile retlige konsekvenser efter udkastets § 31.

Til § 24.

Efter skibsregistreringslovens §§ 35—36 er ændring af et skibs navn eller hjemsted en bevillings-sag. I praksis tillades dog navne- og hjemstedsforandring, uden at særlig begrundelse herfor skal foreligge, når blot navne reglerne i lov nr. 358 af 26. august 1941, §§ 2—3, er iagttaget. Derimod kræves både ved navne- og hjemstedsforandring samtykke fra eventuelle panthavere i skibet.

Der kan næppe påvises nogen grund til, at der udkræves tilladelse fra registreringsmyndighederne til ændring af et skibs navn eller hjemsted. Ændringer bør naturligvis registreres, og i forbindelse med registrering af navneændringer kan det konstateres, om reglerne i udkastets § 5, stk. 4 og 5 er iagttaget. Panthavere kan heller ikke have interesse i at hindre sådanne ændringer. Hvis de blot får meddelelse om navneændringer, har man taget tilstrækkelige hensyn til panthavernes interesse. Efter gældende praksis bliver tilladelse til sådanne ændringer derfor altid givet. Herefter synes en særlig godkendelse at være uden betydning.

Til § 25.

Den gældende skibsregistreringslovs §§ 44—45 indeholder detaljerede regler om berigtigelse af nationalitetscertifikatet, når der er registreret ændringer i de forhold, hvorom certifikatet indeholder oplysninger.

Kommissionen foreslår de nærmere regler vedrørende sådan berigtigelse af nationalitetsbeviser henskudt til administrativ fastsættelse. Der vil herunder kunne blive tale om at delegere beføjelsen til at give påtegning om visse ændringer, for eksempel om førerskifte, til distriktskontorer, mønstringskontorer eller konsulater.

Til § 26.

Reglen i stk. 1 svarer til den gældende lovs § 57,

27 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

stk. 1, medens stk. 2 i hovedsagen er overensstemmende med § 58, første punktum.

At et skib, der ikke længere er i dansk eje, bør slettes af det danske skibsregister, såsnart forholdet kommer til overregistrators kundskab, er et naturligt komplement til nationalitetsreglerne i sølovens § 1, og nødvendigt ud fra de offentligretlige ordenshensyn, der ligger til grund for registreringen af skibe.

Endvidere må det, som omhandlet i bemærkningerne til § 2, være en følge af reglen om, at skibe, der er optaget i udenlandsk skibsregister, ikke kan registreres, at et skib, der tilhører en i udlandet fast bosiddende dansk statsborger, og som optages i opholdslandets skibsregister, må slettes af det danske register.

En forudsætning herfor må det dog selvsagt være, at den pågældende ejer har en reel tilknytning til det pågældende land, i hvis register skibet optages, og at det ikke blot drejer sig om en proforma-registrering.

Om de særlige problemer, der opstår i forbindelse med udslettelsen, hvis der på skibet er registreret panterrettigheder eller andre rettigheder, henvises til bemærkningerne til § 29.

De nævnte offentligretlige hensyn tilsiger ligeledes, at skibe, der er forlist, forsvundet, ophugget eller kondemneret, slettes af skibsregistret. I stk. 2 har man — i modsætning til den gældende lovs § 58 — ikke medtaget det forhold, at et skib prisedommes, da der kan tænkes at forekomme tilfælde f. eks. under en krig, hvor udslettelse af et dansk skib på grundlag af en udenlandsk prisedom kunne være skadelig for det pågældende rederis retsstilling, når der senere eventuelt rejses krav om tilbagelevering af skibet eller ydelse af erstatning for dette.

Til § 27.

Efter den gældende lovs § 58, 2. punktum, skal anmeldelse om de begivenheder, der medfører udslettelse, ske inden 8 dage efter, at den anmeldelsespligtige har modtaget meddelelse om det pågældende forhold — for så vidt angår ophugning inden 8 dage efter at denne er fuldført.

I overensstemmelse med de offentligretlige hensyn, der ligger bag udslettelsesreglerne, bør anmeldelse af et skib til udslettelse ske så tidligt som muligt, og den foreslåede bestemmelse pålægger derfor ejeren at gøre anmeldelse umiddelbart efter, at han er blevet bekendt med det pågældende forhold. Nogen absolut frist har man derimod ikke ment at kunne foreskrive. Reglen i stk. 1, 2. punktum, om forsvundne skibe er i realiteten ganske stemmende med den gældende lovs § 58, stk. 2, in fine.